

548.735.864.234.87

*Лариса СОЙКА¹, Марек ДАШКЕВИЧ², Микола МАНЯКО¹, Богдана БЕЛАН¹,
Бернард МАРЦІНЯК³, Єва РУЖИЦЬКА-СОКОЛОВСКА³, Ярослав КАЛИЧАК⁴*

КРИСТАЛІЧНА СТРУКТУРА СПОЛУК Dy₄Pd₁₀In₂₁ ТА DyPdIn₂

¹Львівський національний університет імені Івана Франка, Україна

²Інститут низьких температур і структурних досліджень
ім. В.Гшебятковського, Вроцлав, Польща

³Інститут хімії та захисту довкілля,
Академія ім. Яна Длugoша, Ченстохова, Польща

Рентгеноструктурним методом монокристала досліджено кристалічну структуру сполук Dy₄Pd₁₀In₂₁ (структурний тип Ho₄Ni₁₀Ga₂₁, СП mC70, просторова група C2/m, a = 2.2899(4), b = 0.44134(5), c = 1.7224(2) нм, α = 124.60(2)°, R₁ = 0.0261) та DyPdIn₂ (структурний тип HfNiGa₂, СП tI80, просторова група I4mm, a = 1.36670(19), c = 0.91230(18) нм, R₁ = 0.0271).

Потрійні інтерметаліди індію це група сполук, яку інтенсивно вивчають останніми роками [1]. На сьогодні найповніше досліджені системи за участю рідкісноземельних і перехідних 3d-металів, зокрема, Co, Ni, Cu. В цих системах виявлено та досліджено кристалічну структуру близько 300 тернарних сполук. Багато з них мають цікавий комплекс фізичних властивостей. Сполуки CeMIn₅ та Ce₂MIn₈ де M = Co, Rh, Ir є першими представниками нового класу матеріалів — важкоферміонних систем із переходом у надпровідний стан при порівняно високих температурах [2].

Недостатньо вивчені системи, де перехідними металами є метали початків d-рядів або ж шляхетні метали. Для металів сімейства платини побудовано ізотермічний переріз діаграми стану лише системи Ce-Pd-In [3] та частково систем Tb-Pd-In та Ho-Pd-In [4]. Ми досліджуємо взаємодію компонентів у системах PЗМ-Pd-In. Аналіз літературних даних, який передував дослідженню системи Dy-Pd-In засвідчив, що в ній утворюються сполуки DyPd₂In (стр. тип MnCu₂In) [5], DyPdIn (структурний тип ZrNiAl) [6], Dy₂Pd₂In (структурний тип Mo₂FeB₂) [7], DyPdIn₂ (структурний тип HfNiGa₂) [8] та Dy₄Pd_{10.48}In_{20.52} (структурний тип Ho₄Ni₁₀Ga₂₁) [9]. Монокристали останньої сполуки вирощені з індієвого розтопу. Структури інших сполук віднесені до тих чи інших типів за значеннями періодів комірки та сингонією, отриманих на підставі рентгенівських порошкових даних.

Нам вдалося отримати монокристали двох сполук — Dy₄Pd₁₀In₂₁ та DyPdIn₂, дослідженню кристалічної структури яких присвячена ця праця.

МЕТОДИКА ЕКСПЕРИМЕНТУ

Сплави масою до одного грама виготовляли електродуговою плавкою компактних металів (диспрозій — 99.8 мас. % Dy, паладій — 99.9 мас. % Pd, індій — 99.999 мас. % In) в середовищі очищеного аргону (як гетер використано губчастий титан). Втрати після сплавлення шихти становили не більше 1%. Гомогенізуюче відпалювання проводили в евакуйованих кварцевих ампулах при температурі 870 К впродовж 340 год. Після відпалювання сплави гартували в холодній воді без попереднього розбивання ампули. Після термічної обробки зі сплавів складу Dy₁₁Pd₂₉In₆₀ (I) та Dy₂₅Pd₂₅In₅₀ (II) вдалося відібрати монокристали, придатні для дослідження кристалічної структури. На попередньому етапі дослідження монокристалів використовували фотометод (CuK-випромінювання, камери РКВ-86, РГНС-2). Масиви дифракційних даних для уточнення структури отримували на чотирикružних монокристальних дифрактометрах САD-4 (сполука I) та X-Calibur CCD (сполука II) з використанням МоK_α випромінювання. Опрацювання одержаних експериментальних даних та обчислення структури проводили за допомогою програми SHELX-97 [10]. Для графічного зображення структур використовували програму ATOMS [11]. Деталі експерименту та уточнення кристалічних структур подано в табл. 1.

Таблиця 1

Деталі експерименту та результати уточнення структури сполук Dy₄Pd₁₀In₂₁ та DyPdIn₂

Формула сполуки	Dy ₄ Pd ₁₀ In ₂₁	DyPdIn ₂
Молярна маса, г/моль	4125.22	498.54
Просторова група	C2/m	I4mm
Кількість формульних одиниць, Z	2	20
Параметри комірки, нм		
a	2.2899(4)	1.36670(19)
b	0.44134(5)	–
c	1.7224(2)	0.91230(18)
V, нм ³	124.60(2) ^o	–
	1.4329(3)	1.7041(2)
Дифрактометр	САD-4	X-Calibur CCD
Випромінювання МоK _α	λ = 0.071073 нм	
Монохроматор	графіт	
Температура, К	293(2)	
2θ	3.70 ÷ 26.36 ^o	2.98 ÷ 41.15 ^o
Кількість незалежних відбить	1660	17343
Кількість відбить із I > 2σI	1305	2103
Кількість уточнюваних параметрів	108	62
R _I	0.0261	0.0271
R _w	0.0556	0.0410

РЕЗУЛЬТАТИ ЕКСПЕРИМЕНТУ ТА ОБГОВОРЕННЯ

Кристалічні структури сполук розшифровано прямими методами в анізотропному наближенні. Уточнені значення координатних і теплових параметрів атомів наведено в табл. 2, 3 для сполуки $Dy_4Pd_{10}In_{21}$ та 4, 5 для сполуки $DyPdIn_2$.

Таблиця 2

Координатні та теплові параметри ($\text{нм}^2 \cdot 10^2$) атомів у сполуці $Dy_4Pd_{10}In_{21}$

Атом	ПСТ	x	y	z	U_{eq}
Dy1	4(i)	0.77007(3)	0	0.17201(4)	0.01198(16)
Dy2	4(i)	0.12251(3)	0	0.33132(4)	0.01191(16)
Pd1	4(i)	0.25215(5)	0	0.61507(7)	0.0118(2)
Pd2	4(i)	0.02536(5)	0	0.61160(7)	0.0140(2)
Pd3	4(i)	0.34733(5)	0	0.11694(7)	0.0118(2)
Pd4	4(i)	0.14048(5)	0	0.10603(7)	0.0123(2)
Pd5	4(i)	0.50796(5)	0	0.18969(7)	0.0111(2)
In1	2(b)	0	1/2	1/2	0.0155(3)
In2	4(i)	0.11472(5)	0	0.55038(6)	0.0205(2)
In3	4(i)	0.54232(5)	0	0.36897(7)	0.0126(2)
In4	4(i)	0.06294(5)	0	0.79532(6)	0.0111(2)
In5	4(i)	0.63198(5)	0	0.19842(6)	0.0105(2)
In6	4(i)	0.01267(5)	0	0.09412(7)	0.0125(2)
In7	4(i)	0.25206(5)	0	0.29249(6)	0.0111(2)
In8	4(i)	0.38411(5)	0	0.29807(7)	0.0134(2)
In9	4(i)	0.39912(5)	0	0.00540(6)	0.0112(2)
In10	4(i)	0.20199(5)	0	0.00315(6)	0.0105(2)
In11	4(i)	0.29986(5)	0	0.50011(6)	0.0106(2)

U_{eq} визначено як 1/3 частини ортогональних U_{ij} тензорів.

Таблиця 3

Анізотропні теплові параметри атомів ($\text{нм}^2 \cdot 10^2$) у сполуці $Dy_4Pd_{10}In_{21}$

Атом	U_{11}	U_{22}	U_{33}	U_{23}	U_{13}	U_{12}
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Dy1	0.0105(3)	0.0114(3)	0.0141(3)	0	0.0070(3)	0
Dy2	0.0100(3)	0.0109(3)	0.0138(3)	0	0.0062(3)	0
Pd1	0.0124(5)	0.0107(5)	0.0130(5)	0	0.0076(5)	0
Pd2	0.0148(5)	0.0131(5)	0.0148(5)	0	0.0088(5)	0
Pd3	0.0107(5)	0.0115(5)	0.0129(5)	0	0.0065(4)	0
Pd4	0.0147(5)	0.0112(5)	0.0133(5)	0	0.0093(5)	0
Pd5	0.0101(5)	0.0114(5)	0.0117(5)	0	0.0061(4)	0
In1	0.0208(7)	0.0133(7)	0.0136(7)	0	0.0105(6)	0
In2	0.0122(5)	0.0311(6)	0.0184(5)	0	0.0088(5)	0

Закінчення таблиці 3

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
In3	0.0112(5)	0.0125(5)	0.0143(5)	0	0.0077(4)	0
In4	0.0114(5)	0.0109(4)	0.0122(5)	0	0.0073(4)	0
In5	0.0104(5)	0.0100(5)	0.0117(5)	0	0.0068(4)	0
In6	0.0125(5)	0.0123(5)	0.0133(5)	0	0.0077(4)	0
In7	0.0128(5)	0.0102(4)	0.0127(5)	0	0.0087(4)	0
In8	0.0107(5)	0.0122(5)	0.0179(5)	0	0.0084(4)	0
In9	0.0104(4)	0.0120(5)	0.0100(5)	0	0.0051(4)	0
In10	0.0100(4)	0.0104(4)	0.0118(5)	0	0.0067(4)	0
In11	0.0104(4)	0.0101(4)	0.0106(5)	0	0.0055(4)	0

Склад сполуки (I) за результатами уточнення структури описується формулою $Dy_4Pd_{10}In_{21}$ і збігається зі складом сплаву, з якого відібрали монокристал. Структура сполуки належить до типу $Ho_4Ni_{10}Ga_{21}$ [13] і, по суті, підтверджує результати, отримані авторами [9]. Подібні результати одержали автори [14] для сполук $P3M_4Pd_{10}In_{21}$ для $P3M = La, Ce, Pr, Nd, Sm$. Однак, існує декілька відмінностей. Параметри комірки дослідженого монокристала, $a = 2.2899$, $b = 0.44134$, $c = 1.7224$ нм, $V = 1.4329$ нм³, дещо більші від наведених у [9] $a = 2.2845$, $b = 0.4410$, $c = 1.7205$ нм, $V = 1.4316$ нм³ (стандартизовані за програмою TUPIX [12]), що може свідчити про наявність змінного складу за паладієм та індієм. Складу $Dy_4Pd_{10.48}In_{20.52}$, що містить менше індію, відповідають менші значення параметрів комірки, що добре узгоджуються з розмірами атомів паладію та індію. Як наслідок, положення 2(b) зайняте статистичною сумішшю атомів $Pd_{0.48}/In_{0.52}$ [9]. Наявність змінного складу, а отже, і статистичної суміші атомів In та Pt виявлена також і для серії сполук $P3M_4Pt_{10}In_{21}$ [15]. Наступна відмінність полягає у тому, що у зв'язку зі збільшеним значенням параметра U_{22} для атома In2 автори [9] подібно як і для сполук $P3M_4Pt_{10}In_{21}$ [15] помістили його у положення $8j$, ледь змістивши ($y \sim 0.03$) з площини m , із коефіцієнтом заповнення позиції 0.50. У нашому випадку для ідентичного атома U_{22} та U_{eq} також дещо більші, ніж для інших атомів (див. табл. 3). Порівняно підвищені значення U_{22} та U_{eq} простежуються для ідентичних атомів індію також у сполуках $P3M_4Pd_{10}In_{21}$ ($P3M = La, Ce, Pr, Nd, Sm$) [14]. Особливістю цього атома є те, що, на відміну від інших атомів індію, він має більше значення координаційного числа ($KЧ = 13$) і знаходиться у центрі пентагональної призми з додатковими атомами $[InIn_{10}Pd_3]$. Наявність таких пентагональних каналів вздовж осі Y, очевидно, і пояснюється більші значення U_{22} (або U_{eq}) атомів In2. Водночас для інших атомів індію $KЧ = 12$ і їхніми многогранниками є деформовані тетрагональні призми (деформовані кубооктаедри) з чотирма додатковими екваторіальними атомами (для атомів In4, $KЧ = 13$ є п'ять додаткових екваторіальних атомів), для атомів In6 $KЧ = 11$.

Варто зауважити, що пентагональні призми, правда з вісьмома додатковими екваторіальними атомами ($KЧ = 18$), характерні цій сполуці для великих атомів Dy. Атоми Pd в сполуці $Dy_4Pd_{10}In_{21}$ перебувають у тригонально-призматичному оточенні з трьома або чотирма додатковими еква-

торіальними атомами ($KЧ = 9$ або 10). Найкоротшими є міжатомні віддалі Pd-In (0.2676 нм), In-In (0.2918 нм) та Dy-In (0.3157 нм), що незначно менше суми атомних радіусів.

За своїм складом сполука є на концентраційному трикутнику практично на межі першої (багатошарові структури з високими значеннями $KЧ$ усіх сортів атомів) та другої (двошарові структури з меншими значеннями $KЧ$) груп сполук систем РЗМ- d_M -In [1].

Кристалічна структура сполуки II ($DyPdIn_2$) за результатами наших досліджень належить до структурного типу $HfNiGa_2$, що пропонувалось у [8], в якій значення періоду $a = 1.3686(1)$ дещо більше, а період $c = 0.9121(1)$ (за порошковими даними) практично збігається з отриманим нами. Уточнення структури, в тім числі і коефіцієнта заповнення кристалографічних позицій, призвело до стехіометричного складу $DyPdIn_2$. Автори [8] для ізоструктурних сполук із Tb і Tm виявили існування статистичних сумішей ($0.80Tb+0.20In$) та ($0.86Tm+0.14In$) в положенні $2a$ і, відповідно, склади сполук зміщені від $RMIn_2$ в напрямі більшого вмісту In, що відповідно описується формулами $Tb_{0.980}PdIn_{2.020}$ та $Tm_{0.986}PdIn_{2.014}$. Аналогічна сполука з празеодимом уточнена у [8] при складі $PrPdIn_2$. У структурі типу $HfNiGa_2$ [16] для атомів Hf (у нашому випадку Dy) властиві координаційні числа 17 (Dy_2, Dy_3, Dy_4) та 16 (Dy_1), для атомів Ni (Pd) — координаційні числа 10 (Pd_1, Pd_2) та 12 (Pd_3). Найкоротшими є міжатомні віддалі Pd-In (0.2731 нм), In-In (0.2998 нм), Dy-Pd (0.2953 нм) та Dy-In (0.3107 нм), що також незначно менше суми атомних радіусів.

Структурний тип $HfNiGa_2$ за складом, сингонією, метрикою комірки та мотивом структури є близькоспорідненим до типу $Ho_{10}Ni_9In_{20}$ ($=HoNi_{0.9}In_2$) (просторова група $P4/nmm$, СП $tP78$, $a = 1.3286$, $c = 0.083$ нм) [17]. Останній тип можна вважати дефектною структурою стосовно типу $HfNiGa_2$ який містить на комірку 80 атомів (СП $tI80$). Спорідненість цих типів видно з рисунка, на якому початок координат для типу $Ho_{10}Ni_9In_{20}$ зміщений у положення $1/4$ $3/4$ 0.64 . Наслідком такої подібності названих типів є практично ідентичні координаційні многогранники атомів. Детальний аналіз структурних типів $Ho_{10}Ni_9In_{20}$ та $HfNiGa_2$ наведено у [18, 19].

У системах рідкісноземельний метал-перехідний метал-індій при складі $RMIn_2$ реалізуються сполуки, які належать до типів $MgCuAl_2$, $PrNiIn_2$, $HTGdNiIn_2$, $HgNiGa_2$ (табл. 6) [1, 20–23]. Найпоширенішим є структурний тип $MgCuAl_2$, який більш властивий для великих за розмірами атомів рідкісноземельних і лужноземельних металів. До цього складу прилягають ще два типи структур, а саме $Pr_5Ni_6In_{11}$ ($=Pr_{0.83}NiIn_{1.83}$), дефектний на РЗМ та індій [1] та $Ho_{10}Ni_9In_{20}$ ($=HoNi_{0.9}In_2$), дефектний на перехідний метал. Перший з них нечисленний і має лише чотири представники у системах нікелю з легкими РЗМ, а другий численніший і властивий для важких РЗМ.

Таблиця 4

Координатні та теплові параметри ($nm^2 \cdot 10^2$) атомів у структурі сполуки $DyPdIn_2$

Атом	ПСТ	x	y	z	U_{eq}
1	2	3	4	5	6
Dy1	$8(d)$	$0.2806(1)$	0	$0.3827(1)$	$0.0008(1)$

Закінчення таблиці 4

1	2	3	4	5	6
Dy2	8(c)	0.2974(1)	0.2974(1)	0.3703(1)	0.0008(1)
Dy3	2(a)	0	0	0.9835(1)	0.0010(1)
Dy4	2(a)	0	0	0.4550(1)	0.0010(1)
Pd1	8(d)	0.2146(1)	0	0.213(1)	0.0010(1)
Pd2	8(c)	0.3394(1)	0.3394(1)	0.271(1)	0.0008(1)
Pd3	4(b)	0	1/2	0.1101(2)	0.0011(1)
In1	16(e)	0.1422(1)	0.3512(1)	0.1211(1)	0.0009(1)
In2	8(d)	0.1644(1)	0	0.7127(1)	0.0008(1)
In3	8(d)	0.3828(1)	0	0.8597(1)	0.0010(1)
In4	8(c)	0.1315(1)	0.1315(1)	0.2176(1)	0.0009(1)

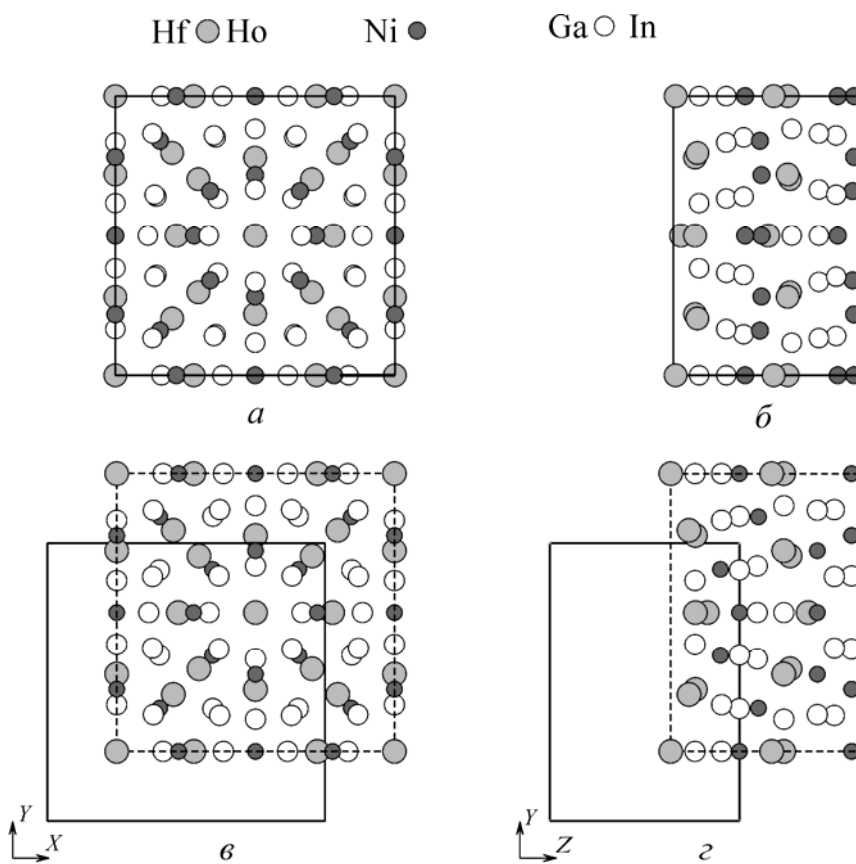
 U_{eq} визначено як 1/3 частини ортогональних U_{ij} тензорів.

Рис. Проекції структур $HfNiGa_2$ (а, б) та $Ho_{10}Ni_9In_{20}$ (в, г) на площини XY та YZ . Початок координат структури $Ho_{10}Ni_9In_{20}$ зміщено на $1/4 \ 3/4 \ 0.64$.

Таблиця 5

Анізотропні теплові параметри атомів ($\text{нм}^2 \cdot 10^2$) у сполуці DyPdIn_2

Атом	U_{11}	U_{22}	U_{33}	U_{23}	U_{13}	U_{12}
Dy1	0.0009(1)	0.0007(1)	0.0009(1)	0.000	0.0000(1)	0.000
Dy2	0.0008(1)	0.0008(1)	0.0008(1)	0.0000(1)	0.0000(1)	0.0000(1)
Dy3	0.0008(1)	0.0008(1)	0.0013(1)	0.000	0.000	0.000
Dy4	0.0009(1)	0.0009(1)	0.0012(1)	0.000	0.000	0.000
Pd1	0.0010(1)	0.0009(1)	0.0012(1)	0.000	0.0002(1)	0.000
Pd2	0.0007(1)	0.0007(1)	0.0011(1)	-0.0001(1)	-0.0001(1)	0.0000(1)
Pd3	0.0010(1)	0.0013(1)	0.0011(1)	0.000	0.000	0.000
In1	0.0008(1)	0.0009(1)	0.0008(1)	0.0000(1)	0.0001(1)	0.0000(1)
In2	0.0011(1)	0.0006(1)	0.0009(1)	0.000	-0.0001(1)	0.000
In(3)	0.0010(1)	0.0011(1)	0.0009(1)	0.000	0.0001(1)	0.000
In(4)	0.0010(1)	0.0010(1)	0.0008(1)	0.0000(1)	0.0000(1)	0.0003(1)

Таблиця 6

Розподіл сполук, близьких до складу RMIn_2 , за структурними типами

Структурний тип <i>R, M</i> -компонент	$\text{Pr}_5\text{Ni}_9\text{In}_{11}$ ($\text{Pr}_{0.83}\text{NiIn}_{1.83}$)	MgCuAl_2	PrNiIn_2	HT GdNiIn_2	HfNiGa_2	$\text{Ho}_{10}\text{Ni}_9\text{In}_{20}$ ($\text{HoNi}_{0.9}\text{In}_2$)
Просторова група, символ Пірсона	<i>Cmcm</i> , <i>oC44</i>	<i>Cmcm</i> , <i>oC16</i>	<i>Cmcm</i> , <i>oC80</i>	<i>Cmcm</i> , <i>oC112</i>	<i>I4mm</i> , <i>tI80</i>	<i>P4/nmm</i> , <i>tP78</i>
Наближені параметри елементарної комірки ($a \times b \times c$ (нм))	1.4×1.4×0.4	0.4×1.0×0.7	0.4×1.8×2.1	0.4×1.8×2.8	1.4×1.4×0.9	1.4×1.4×0.9
Co	–	–	–	–	–	Er, Tm, Lu
Ni	La, Ce, Pr, Nd	Y, Eu, Gd, Tb, Dy, Yb, Ca	Ce, Pr, Nd, Sm	Gd	–	Tb, Dy, Ho, Er, Tm, Lu, Sc
Cu	–	Ca	–	–	–	–
Rh	–	La, Ce, Pr, Nd, Sm, Eu, Gd, Yb, Sr, Ba	–	–	–	Y, Tb, Dy, Ho, Er, Tm, Lu
Pd	–	La, Ce, Eu, Yb, Ca, Sr, Ba	–	–	Pr, Nd, Sm, Gd, Tb, Dy, Ho, Er, Tm, Lu	–
Ir	–	La, Ce, Pr, Nd, Sm, Sr, Ba	–	–	–	–
Pt	–	Ca, Sr, Ba	–	–	–	–
Au	–	Eu, Yb, Na, Ca	–	–	–	–

ЛІТЕРАТУРА

1. *Kalychak Ya.M., Zaremba V.I., Pöttgen R., Lukachuk M., Hoffmann R.-D.* Rare Earth-Transition Metal-Indides // in K. A. Gschneider Jr., V. K. Pecharsky, J.-C. Bünzli, Handbook on the Physics and Chemistry of Rare Earths, Elsevier, Amsterdam. — 2005. — Vol. 34. — Chapter 218. — P. 1 – 133.
2. *Thalmeier P., Zwicknagl G.* Unconventional superconductivity and magnetism in lanthanide and actinide intermetallic compounds // in Gschneider Jr. K.A., Pecharsky V.K., Bünzli J.-C., Handbook on the Physics and Chemistry of Rare Earths, Elsevier, Amsterdam. — 2005. — Vol. 34. — Chapter 219. — P. 135 – 287.
3. *Giovannini M., Saccone A., Delfino S., Rogl P., Ferro R.* The isothermal section at 750 °C of the Ce-Pd-In system // Intermetallics. — 2003. — Vol. 11. — P. 197 – 206.
4. *Giovannini M., Saccone A., Delfino S., Rogl P.* A comparative investigation of isothermal section of Rare Earth-Pd-In systems // Intermetallics. — 2003. — Vol. 11. — P. 1237 – 1243.
5. *Dwight A., Kimball C.W.* ScT_2X and LaT_2X compounds with the $MnCu_2Al$ -type structure // J. Less-Common Met. — 1987. — Vol. 127, № 3. — P. 179 – 182.
6. *Ferro R., Marazza R., Rambaldi G.* Equiatomic ternary phases in the alloys of the rare earths with indium and nickel or palladium // Z. Metallkd. — 1974. — Bd. 65, № 1. — S. 37 – 39.
7. *Hulliger F., Hue B.Z.* On new Mo_2FeB_2 -type representatives Me_2Pd_2In // J. Alloys Compd. — 1994. — Vol. 215. — P. 267 – 270.
8. *Zaremba V.I., Kaczorowski D., Rodewald U.Ch., Hoffmann R.-D., Pöttgen R.* $LaPdIn_2$ with $MgCuAl_2$ and $REPdIn_2$ ($RE = Y, Pr, Nd, Sm, Gd - Tm, Lu$) with $HfNiGa_2$ -type structure: synthesis, structure and physical properties // Chem. Mater. — 2004. — Vol. 16, № 3. — P. 466 – 476.
9. *Zaremba V.I., Rodewald U.Ch., Lukachuk M., Dybenskiy V.P., Heying B., Katoh K., Niide Y., Ochiani A., Pöttgen R.* Transition metal centered trigonal prisms as building units in various rare earth-transition metal-indides // Monatsh. Chem. — 2006. — Vol. 137. — P. 249 – 261.
10. *Sheldrick G.M.* SHELXL-97, Program for crystal structure refinement. — University of Göttingen: Germany, 1997.
11. *Dowty E.* Atoms. A Computer Program for Displaying Atomic Structures. Kingsport (TN), 1993. 153 p.
12. *Parthé E., Gelato L., Chabot B., Penzo M., Cenxual K., Gladyshevskii R.* TYPIX. Standardized Data and Crystal Chemical Characterization of Inorganic Structure Types. Vol. 1–4. — Heidelberg: Springer-Verlag, 1993. 1596 p.
13. *Гринь Ю.Н., Гладышевский П.Е.* Галлиды. — М.: Металлургия, 1989. 304 с.
14. *Zaremba V.I., Rodewald U.Ch., Kalychak Ya.M., Galadzhun Ya.V., Kaczorowski D., Hoffmann R.-D., Pöttgen R.* Ternary indides $RE_4Pd_{10}In_{21}$ ($RE = La, Ce, Pr, Nd, Sm$) — synthesis, structure and physical properties // Z. Anorg. Allg. Chem. — 2003. — Vol. 629. — P. 434 – 442.
15. *Zaremba V.I., Hlykhyy V., Rodewald U.Ch., Pöttgen R.* Synthesis and structure of $RE_4Pt_{10}In_{21}$ ($RE = La-Nd$) // Z. Anorg. Allg. Chem. — 2005. — Vol. 631. — P. 1371 – 1376.

16. Марків В.Я., Белявіна Н.М., Заводник В.Є. Кристалічна структура сполуки $\text{HfNi}_{1-x}\text{Ga}_{2-x}$ ($x = 0.2$) і її аналогів // Доп. АН УРСР. — 1988. — Сер. Б. — № 6. — С. 51 – 53.
17. Заремба В.І., Бельський В.К., Каличак Я.М., Печарський В.К., Гладішевський Є.І. Кристалічна структура сполук $\text{PЗМ}_{10}\text{Ni}_9\text{In}_{20}$ (PЗМ = Ho, Er, Tm, Lu) // Доп. АН УРСР. — 1987. — Сер. Б. — № 3. — С. 42 – 45.
18. Lukachuk M., Rodewald U.Ch., Zaremba V.I., Hoffmann R.-D., Pöttgen R. Ternary indides $\text{RE}_{10}\text{Rh}_{9\pm x}\text{In}_{20}$ (RE = Y, Tb – Tm, Lu) — synthesis and crystal chemical peculiarities // Z. Anorg. Allg. Chem. — 2004. — Vol. 630. — P. 2253 – 2261.
19. Zaremba V.I., Muts I.R., Rodewald U.Ch., Hlukhyy V., Pöttgen R. Synthesis and structures of $\text{RE}_{10}\text{Ni}_{9\pm x}\text{In}_{20}$ (RE = Tb, Dy) and YbNiIn_2 // Z. Anorg. Allg. Chem. — 2004. — Vol. 630. — P. 1903 – 1907.
20. Zaremba V.I., Dubenskiy V.P., Pöttgen R. Ternary indides LnRhIn_2 (Ln = La, Ce, Pr, Nd, Sm) with MgCuAl_2 type structure // Z. Naturforsch. — 2002. — Vol. 57b. — P. 798 – 802.
21. Dubenskiy V.P., Kalychak Ya.M., Zaremba V.I., Goreshnik E.A. // The crystal structure of $\text{R}_{10}\text{Co}_9\text{In}_{20}$ (R = Er, Tm, Lu) compounds // J. Alloys Compd. — 1998. — Vol. 280. — P. 199 – 203.
22. Pöttgen R., Kussmann D. New indium-rich compounds EuRhIn_2 and EuRh_2In_8 // Z. Anorg. Allg. Chem. — 2001. — Vol. 627. — P. 55 – 60.
23. Hoffmann R.-D., Pöttgen R. Two-dimensional $[\text{TIn}_2]$ polyanions in BaTIn_2 (T = Rh, Pd, Ir, Pt) — The collapse of the three-dimensional indium polyanion of BaIn_2 // Chem. Eur. J. — 2001. — Vol. 7, № 2. — P. 382 – 387.

SUMMARY

Larysa SOYKA¹, Marek DASZKIEWICZ², Mykola MANYAKO¹, Bogdana BELAN¹, Bernard MARCINIAK³, Ewa RÓŻYCKA-SOKOŁOWSKA³, Yaroslav KALYCHAK¹

THE CRYSTAL STRUCTURE OF $\text{Dy}_4\text{Pd}_{10}\text{In}_{21}$ AND DyPdIn_2 COMPOUNDS

¹Ivan Franko National University of Lviv, Ukraine

²W.Trzebiatowski Institute of Low Temperature and Structure Research, Wrocław, Poland

³Institute of Chemistry and Environmental Protection, Jan Długosz Academy, Poland

The crystal structures of two compounds $\text{Dy}_4\text{Pd}_{10}\text{In}_{21}$ (str. type $\text{Ho}_4\text{Ni}_{10}\text{Ga}_{21}$, Pearson symbol $mC70$, sp. group $C2/m$, $a = 2.2899(4)$, $b = 0.44134(5)$, $c = 1.7224(2)$ nm, $\alpha = 124.60(2)^\circ$, $R_1 = 0.0261$) and DyPdIn_2 (str. type HfNiGa_2 , Pearson symbol $tI80$, sp. group $I4mm$, $a = 1.36670(19)$, $c = 0.91230(18)$ nm, $R_1 = 0.0271$) were determined by X-ray single crystal diffraction.